

Respus recursul

R OMÂNIA

TRIBUNALUL
SECTIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Şedință publică din data de

Completul compus din:

PREȘEDINTE :

judecător

GREFIER :

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei de contencios administrativ formulată de reclamanta REGIA PUBLICĂ LOCALĂ A PĂDURILOR RA în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică , la pronunțare, se constată lipsa reprezentanților părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de 14.09.2011,când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință,din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea în cauză pentru data de 21.09.2011.

T R I B U N A L U L ,

Constată că pe rolul Tribunalului fost înregistrată cererea formulată de reclamanta Regia Publică Locală a Pădurilor RA în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice prin care se solicită anularea deciziei de impunere nr. , a Raportului de inspecție fiscală nr. încheiat de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice –Activitatea de inspecție fiscală și a deciziei nr. emisă de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice privind soluționarea contestației și restituirea către reclamantă a sumelor stabilite prin aceste acte, respectiv, lei, achitată cu titlu de TVA.

În motivarea acțiunii se arată că în mod greșit au fost obligați la plata TVA pentru sumele reprezentând contravaloarea pagubelor produse fondului forestier prin tăieri ilegale de arbori , pentru care răspunderea civilă a personalului silvic a fost înlăturată prin acordarea riscului normal al serviciului. Se invocă dispozițiile Codului silvic art.51 al.3,117 ; art.7 al.2 din OUG 85/2006 privind atribuțiile personalului silvic de a constata săvârșirea faptelor de tăiere și sustragere /furt de arbori , fiind îndeplinită condiția impusă de art.128 al.8 Cod fiscal.

În condițiile în care nici o societate de asigurare nu este de acord a asigura fondul forestier niciodată condiția impusă cumulativ de Codul fiscal nu va fi îndeplinită , fapt neimputabil reclamantei. Se arată că nu este legal nici conform cu rațiunea aplicarea unei taxe pe valoarea adăugată ca în situația în care nu se încasează nici un venit , dimpotrivă se pierde o cantitate mare de material lemnos prin tăieri ilegale neimputabile reclamantei, să fie obligați la plata de TVA pentru o valoare dublă pentru că din motive obiective nu există posibilitatea îndeplinirii cumulative a celor două condiții. Solicită restituirea sumei de lei, achitată cu titlu de TVA în timpul controlului.

Pârâta a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, arătându-se că actele atacate sunt legal încheiate.

În probație au fost depuse la dosar înscrișuri, inclusiv cele care au stat la baza emiterii actelor contestate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanta reține următoarele:

Prin decizia DGFP nr. a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă pentru suma totală de lei reprezentând : lei, TVA stabilit suplimentar de plată și lei, majorări de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar de plată. Pentru a se pronunța astfel s-a reținut că în cazul neîndepinirii cumulative a prev.art.128 al.8 lit.a cod fiscal se aplică prevederile art. 128 al.4 lit.d din legea 571/2003 privind codul fiscal pentru care reclamanta avea obligația colectării de TVA.

După cum rezultă din conținutul art.128 (4) Cod fiscal ” Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatare lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin.(8) lit. a - c.”

... (8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme.. „, iar potrivit normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal : ” c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.”

Potrivit art. 51 din Legea46/2008 - Codul silvic:

„ (3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.” iar, potrivit art.117 „Pe lângă organele de urmărire penală sunt competente să constate faptele prevăzute la art. 106 - 113 personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor sale teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și al structurilor sale teritoriale, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice private autorizate, precum și personalul împuernicit din cadrul Jandarmeriei Române.”

Potrivit textelor de mai sus contravenția sau infracțiunea este constatătă potrivit legii de către personalul silvic , (nefiind posibilă în toate cazurile confirmarea și de către Poliție a faptelor datorită producerii în locuri îndepărtate sau greu accesibile neexistând martori la locul faptei) instanța apreciază că este îndeplinită cerința impusă art.128 al.8 și ca urmare nu se impune plata TVA pentru suma reprezentând contravaloarea prejudiciului produs.

După cum rezultă din probele administrate în cauză reclamată a făcut numeroase cereri pentru asigurarea împotriva furtului din fondul forestier către societățile de asigurări însă acestea au refuzat în toate cazurile, împrejurare neimputabilă reclamantei.

Față de cele de mai sus , întrucât din motive obiective, neimputabile reclamantei nu pot fi întrunite cele două condiții cumulative , instanța apreciază că tăierile ilegale de arbori evidențiate de reclamantă drept risc normal de serviciu nu reprezintă o livrare de bunuri în sensul art.128 alin.4 lit. d din Codul fiscal pentru care există obligația colectării de TVA. și ca urmare va admite cererea conform dispozitivului și va dispune restituirea sumelor contestate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE :

Admite în parte cererea formulată și precizată de reclamanta REGIA PUBLICĂ LOCALĂ A PĂDURILOR RA cu sediul în Municipiu , str. , jud. în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE cu sediul în Municipiu , B-dă , jud. și in consecință:

Dispune anularea parțială a deciziei de impunere nr. , a Raportului de inspecție fiscală nr. , încheiat de părâta Directia Generală a Finanțelor Publice

-Activitatea de inspecție fiscală și a deciziei nr. emisă de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice privind soluționarea contestației și dispune restituirea către reclamantă a sumelor de lei, majorări de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar de plată și

Fără cheltuieli de judecată.

Respinge restul pretențiilor formulate.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.

Dac.

4 ex.

Dec. 1361/2010.